

ПОЛІКУЛЬТУРНА ОСВІТА В США: ТРАКТУВАННЯ, КОНЦЕПЦІЇ, МЕТА ТА ПРИНЦИПИ

Ірина Білецька, д.пед.н., проф.

*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Україна*

Метою дослідження є проаналізувати різні підходи американських науковців до трактування полікультурної освіти, розкрити спільні та відмінні риси концепцій полікультурної освіти, які функціонують у США, з'ясувати її основну мету та принципи.

У ході здійснення дослідження було застосовано ряд загальнонаукових методів: аналіз (історіографічний, порівняльний, ретроспективний), синтез, абстрагування, узагальнення, систематизація.

Проведене дослідження підтверджує існування різноманітних дефініцій поняття «полікультурна освіта», які пропонуються широким колом науковців США: від освітян до юристів. Одні з них базуються на культурних характеристиках різноманітних груп, в той час як інші підкреслюють соціальні проблеми (особливо пов'язані з утисками, політичною владою і перерозподілом економічних ресурсів). Інші дослідники обмежуються у своїх поглядах кольором шкіри людей, а деякі включають всі основні групи. Існують визначення, що обмежують полікультурну освіту характеристиками місцевих шкіл, тим не менше, інші передбачають напрямки шкільної реформи у всіх сферах, незалежно від їх особливостей. Ці види полікультурної освіти ставлять перед собою різні цілі: починаючи з того, щоб внести в підручники більше інформації про різноманітні групи, до боротьби з расизмом, до повного реконструювання шкільництва і реформування суспільства, щоб зробити школи більш культурно збалансованими.

Ці різноманітні дефініції мають кілька спільних моментів. Їх прихильники погоджуються, що зміст полікультурних освітніх програм повинен включати етнічну ідентичність, культурний плюралізм, розподіл ресурсів і можливостей та інші соціально-політичні проблеми, які випливають з довготривалої історії утисків. Вони вважають, що полікультурна освіта – це філософія, методологія для освітньої реформи і система специфічних змістових сфер у межах навчальних програм. Вона полягає в отриманні інформації про культурне розмаїття, підготовці до нього і його визнання. А це вимагає змін у шкільних програмах, методах і формах.

Досліджено, що всі концепції полікультурної освіти охоплюють чотири головні характеристики: 1) базуються на загальних принципах; 2) розвиваються із загальних суспільних інтересів; 3) містять загальні вказівки до дій; 4) мають на меті зробити культурний плюралізм та етнічне розмаїття невід'ємною частиною навчального процесу. Існування різних концепцій і підходів зумовлене не просто розходженнями з приводу включення тієї чи іншої групи до програми полікультурної освіти, а тим, як заклади освіти (школа, коледж, університет) повинні реагувати на притаманні учням етнічні та культурні відмінності. При

плануванні полікультурної освіти в шкільних програмах важливо охопити різні концепції, а не зупинятися на одній.

Виявлено, що концепції полікультурної освіти та погляди, які на них базуються, окреслюють обсяг, рівні та межі цього поняття. Полікультуралісти реально оцінюють розмаїття і погоджуються, що специфічний зміст, структура і методи, які використовуються з метою досягнення полікультурної освіти, різняться залежно від ситуації. Вони також стверджують, що полікультурна освіта має значення для прийняття рішень, які торкнуться дій на всіх рівнях освіти, включаючи навчання, адміністрацію, управління, консультування, укладання програм, оцінку виконання роботи і шкільний клімат. Таким чином, кожен, хто задіяний у цьому процесі, повинен відігравати активну роль у здійсненні полікультурної освіти. Дії на рівні школи з метою прийняття полікультурної освіти повинні враховувати расу, мову, етнічність, звички і традиції етнічних груп у всьому глобальному суспільстві.

З'ясовано, що більшість прихильників полікультурності у США пропонують таку концепцію: багатокультурність вимагає одночасних змін на всіх рівнях навчання. Ці зміни повинні бути неспішними, довготривалими і, що найбільш важливо, всебічними. Метою полікультурної освіти має бути: допомога учням усвідомити свою належність до певної культури та розвинути розуміння і сприйняття інших культур; спонукання дітей до участі в житті різноманітних культурних груп відповідно до їхнього вибору; сприяння школярам якомога повніше реалізувати свій індивідуальний людський потенціал.

Проаналізовано основні принципи полікультурної освіти, які полягають у тому, що: 1) полікультурна освіта – це процес; 2) полікультурну освіту необхідно розпочинати з усвідомлення учнями своєї етнічної приналежності; 3) полікультурний підхід повинен бути обов'язковим та всеохоплюючим; 4) полікультурна освіта пов'язана з конкретним суспільством; 5) до процесу полікультурної освіти мають залучатися всі члени шкільного товариства; 6) потреба та обов'язковість спеціальної підготовки педагогів, батьків і лідерів етнічних об'єднань до реалізації ідей полікультурної освіти; 7) полікультурна освіта не повинна обмежуватися певними часовими рамками; 8) ідеї полікультурності мають бути інтегрованими в зміст шкільної освіти [1, с. 9–10].

Зроблено висновок, що полікультурна освіта – складне, багатоаспектне поняття, яке поєднує різноманітні підходи до вирішення проблем, пов'язаних з культурною неоднорідністю американського суспільства, і є невід'ємною складовою загальної освіти у США.

Література

1. Banks, J. A. (1989). *Multicultural education characteristics and goals. Multicultural education: Issues and perspectives*. Boston: Allyn and Bacon. (in English).